Ncaa z. Söderort: Solberga

Mtrl

Solberga värt att fira

Under en vecka i september firade söderförorten Solberga sitt 50-års jubileum. Festligheterna arrangerades i samarbete mellan de lokala hyresgästföreningarna och allmännyttiga Stockholmshem som har 1700 lägenheter i Solberga.

Ovan tv: Två generationer solbergabor, båda aktiva i hyresgästföreningen, som varit med och tagit initiativet till att fira Solberga 50 år, Gunilla Roxby Cromvall och dottern Emelie.

Ovan th: I lådbilsrallyt i parken vann Filip och Stefan med lådbilen "Devil".

Tv: Konstverket Vardagskärlek av den nyligen bortgångne konstnären Gösta Ståhle hade skänkts av Stockholmshem till Solbergas 50-årsjubileum.

Det var ett digert program med såväl fest som föreläsningar och debatt. Teman under veckan var – Solberga kan, Solbergas historia och Solberga i framtiden. Veckan avslutades i Parkleken Kristallen med en fest i dagarna två. Där bjöds det bland annat på karneval, lådbilsrally, musikunderhållning, tivoli, invigning av staty och fyrverkeri.

Dessförinnan började veckan med Solberga ur ett historisk perspektiv. En av dem som berättade om Solbergas historia var Torsten Westman f.d. stadsarkitekt och gammal solbergabo.

Bakgrunden till varför Solberga byggdes var både den växande befolkningen och den dåliga boendemiljö som rådde i Stockholm.

På 30-talet kom funkisen med flerfamiljshus som byggdes med mycket grönt runt husen. Solberga, som bygger på denna idé, började byggas efter kriget då staden via kommunala bostadsbolag byggde upp hela förorter med hyreshus i huvudsak längs de nya tunnelbanelinjerna. Solberga fick dock aldrig någon spårbunden direktförbindelse. Detta har på sitt sätt bidragit till att förorten förblivit ganska anonym och hamnat lite vid sidan av. Det som många solbergabor istället framhåller som en särskild kvalitet är just naturen och grönskan, konstaterade Torsten Westman.

Framtiden för Solberga?

Gunilla Roxby Cromvall, en av de drivande i solbergajubileet, är både hyresgästaktiv och lokalpolitiker.

– Vi tycker det är värt att lyfta fram och fira Solberga så att vi som bor här kan känna stolthet över Solberga. Det finns en slags småstadskänsla och samhörighet som är viktig att ta vara på. Samtidigt finns det brister som att servicen vid våra två små centrum riskerar att dö ut. De bor många ensamstående och äldre här. Eftersom det är mest låghus är det problem med att det inte finns hissar.

Vi skulle behöva både äldreboende och bostäder för ungdomar i Solberga och då menar jag hyresrätter som vanliga solbergabor har råd att betala. Vi har faktiskt en del idéer kring tomma lokaler som kunde byggas om till ungdomsbostäder.

Gunillas dotter Emelie som bott hela sitt 25-åriga liv i Solberga är ordförande i den lokala hyresgästföreningen Kristallen.

– Det finns de som tycker att Solberga inte är något att ha. Men det håller jag inte alls med om. Jag har trivts jättebra med att bo här. Det är som att bo i en liten by med massa grönt runt om fast det ändå är nära till stan, säger Emelie Roxby.

Text och foto:
Peter Forsman

Konsums snabbköp vid Kristalltorget.

Konsum på Klacktorget med egen kaffekvarn.

Punkthusen på Rubinvägen i Solberga runt 1964.

Solberga bollplan vintern 1958. Tredje fr v är medförfattaren till boken om Solberga, Håkan Arnell.

Buss 68 vid ändhållplatsen Klacktorget 1952. Linjen tog Solbergabor till innerstaden fram till 1964, då tunnelbanan vid Telefonplan öppnades och 68:an blev matarbuss 142. Chauffören heter Sven Lindahl och konduktören kallades "Snoddas".

Solberga – den anonyma förorten

Det finns stadsdelar som folk gör utflykter till om helgerna. Så finns det stadsdelar som bara en mor kan älska. Inte för att smalhusen och punkthusen är särskilt fula, de råkar bara tillhöra de mycket anonyma stadsdelarna, dit andra stockholmare har ett ärende vart elfte år och som alltid förväxlas med sina grannar.

Så skriver Kennet Ahlborn och Håkan Arnell i förordet till sin bok om Solberga, söderförorten som i år fyller 50 år. Författarna är själva i samma ålder och berättar i boken, som är utgiven på Höghus förlag, om det Solberga de växte upp i under 50- och 60-talen och blev en del av. Ett Solberga dominerat av hyreshusbebyggelse ägt av allmännyttiga Stockholmshem.

Förutom den livfulla texten finns det mängder av bilder från Solberga varav *Vi hyresgäster* här visar några. Det finns interiörer från Konsum, bilder från skolan och de många barnen som växte upp i Solberga. Där finns också en mängd vykort där solen ständigt skiner över Solberga, om än i svartvitt.

Förutom vykorten är bilderna i huvudsak insamlade från privatpersoner i Solberga, berättar Håkan Arnell som avser att gå vidare och på samma sätt dokumentera söderförorterna Årsta, Västberga, Hägerstensåsen, Västertorp och Fruängen i en gemensam bok.

Boken om Solberga omfattar 100 sidor och kostar 100 kronor. Den som vill köpa ett exemplar av boken kan vända sig direkt till Håkan Arnell, tel 549 01 871, eller gå in på hemsidan www.hoghus.se.

Peter Forsman

Det är gott om barn utanför Klackvägen 29 en sommarkväll 1954.